

[Indenrigsministeren.]

seende af, at Skatterne plyndrer alle Indkomster, at Skatterne er saadanne, at alle Formuerne efterhaanden opspises — alt sammen skjulende de faktisk foreliggende Tilstande. Man giver det Udseende af, at man indkomstmæssigt og formuemæssigt set er i voldsom Fart ned ad et Skraaplan imod, hvad man kalder „den bitre Ende“. Det er Tonen blandt disse Folk, som aldrig gør sig den Ulejlighed at gøre sig bekendt med Kendsgeringerne.

Jeg vil sige, at jeg for min Del, naar jeg gennemgaar Forholdene, som de faktisk er, tværtimod maa forbavses over, at Danmark er kommet saa langt hen i den Krise, vi lever i nu, med Indkomst- og Formueforhold opretholdt i en saadan Grad, som det faktisk er Tilfældet. Af enkelte Tal, der belyser Indkomsterne, kan jeg f. Eks. nævne, at der i Skatteaaret 1929—30 var 10 903 Personer, som havde mellem 10 000 og 15 000 Kr. i Indtægt, nøjagtig det samme Antal som i Skatteaaret 1932—33; med Indtægter paa 15 000—20 000 Kr. var der i det førstnævnte Aar 4 058, i det sidstnævnte 4 050; med Indtægter paa 20 000—50 000 Kr. i det første Aar 4 716, i det andet 4 687; med 50 000—100 000 Kr. i det første Aar 727, nu 719, og af Personer med 100 000 Kr. og derover i Indkomst var der 248 i det paagældende Aar, nu 208.

Saaledes er Tallene til Trods for den voldsomme Krise, vi har maattet gennemleve, og disse Tal giver ikke nogen som helst Baggrund for Udtalelser som dem, det ærede Medlem og andre fremkommer med paa dette Omraade. Formuemæssigt set er Forholdet det, at i det førstnævnte Aar var der her i Landet 23 900 Personer, der havde mellem 50 000 og 100 000 Kr. i Formue; Tallet er gaaet en lille Smule ned, til knap 22 000; med Formuer paa 100 000—200 000 Kr. var der den Gang 8 509, det sidste Aar 8 148; med 200 000—500 000 Kr. var der 3 898, nu 3 723, og med Formuer paa ½ Mill. Kr. og derover var der den Gang 1 373, nu 1 284. Der er altsaa en lille Nedgang i disse enkelte Tal vedrørende de største Formuer; men jeg gentager: man forbavses over, at Nedgangen er saa lille, naar man betænker, hvilke Rystelser dansk Økonomi har været udsat for, og derfor beder jeg om, at man i Stedet for at udfolde denne Form for Skattehysteri, som vi Gang paa Gang stiller over for, vil se at blive dog i nogen Grad orienteret paa det Omraade, man udtaler sig om.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen henstillede, at der under den kom-

mende Behandling af Forslaget maatte blive inddraget under Overvejselen det beskatningsmæssigt uheldige Forhold, der foreligger for Kommuner i de Tilfælde, hvor Personer med store Formuer kan blive helt eller næsten fri for at betale Skat i Kommunen, hvori de bor, i Kraft af Skattefradragreglerne. Jeg kan sige, at jeg gerne vil medvirke til at søge det Problem løst, der utvivlsomt foreligger her.

Over for det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, der omtalte Bestemmelserne i Lovforslaget om Ligningsmyndighedernes Adgang til at søge Oplysninger hos Banker og Sparekasser, skal jeg henvise til, at Forpligtelsen for Bestyrelsen i Banker og Sparekasser til at give saadanne Oplysninger allerede findes i den gældende Lovs § 22.

Jeg skal dermed igen anbefale Lovforslaget til den velvilligst mulige Behandling.

Edvard Sørensen: Til de Bemærkninger, jeg i Gaar paa mit Partis Vegne gjorde, har jeg ikke ret meget at føje.

Jeg finder dog Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse i Gaar om, at han betragtede sig som den eneste Repræsentant for Skatteyderne. Det forhindrede jo ikke, at det ærede Medlem derefter Gang paa Gang i sin Tale sagde, at det og det kunde han undlade at komme ind paa, for dér var han enig med mig. Jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Medlem i Dag som ærlig og redelig Mand vil staa op og sige, at efter at han har læst sin egen Tale; ser han, at det ikke er rigtigt, hvad han har sagt, hvad angaar Forholdet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkning affødte i Gaar en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — den findes i Fortrykket Sp. 1874 — om, at han opfattede det ærede Medlem Hr. Korsgaards Stilling saadan, at han i videst muligt Omfang vil skærme de store Indkomster. Hvis det nu i Dag viser sig, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke kan afkræfte dette, saa er det rigtigt, at der bliver en meget stor Forskel mellem det ærede Medlem og mig. Jeg ønsker nemlig at staa som Repræsentant for *alle* Skatteydere, baade de store og de smaa.

I Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser skal jeg kun sige, at jeg med Hensyn til Børnefradraget maa fastholde min Bemærkning i Gaar. Jeg mener ikke, at det er rigtigt og forsvarligt at gaa videre ad denne Vej i Øjeblikket. Hvad Procentforhøjselen angaar, er jeg af-